

Řečické**NOVINKY č. 3**

ROČNÍK XVI

10. prosince 2014

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych vás pozdravil jménem svým i jménem nového zastupitelstva na počátku dalšího volebního období. Jsou před námi další čtyři roky, kdy se od nás bude očekávat, že navážeme na uplynulá období. Nejdříve však dovolte, abych zhodnotil čas minulý. Jsem na obci již 12 let, ale uplynulé čtyři roky byly z těch dvanácti podle mě nejúspěšnější, ale také nejnáročnější. Hlavním úkolem byla výstavba nové kanalizace. Tato náročná akce zasáhla do života nás všech a jsem rád, že jste po celou dobu výstavby snášeli trpělivě veškeré nepohodlí a omezení, které tato stavba přinesla. V současné době bude kanalizace uvedena do trvalého provozu. Většina chyb a problémů je již odstraněna. Jen bych chtěl upozornit na to, že obec již nemá povolení k vypouštění odpadních vod do Řečického potoka. Proto prosím ty, kteří dosud nejsou připojeni na kanalizaci, aby tak co nejdříve učinili. Po stavbě nám zůstaly rozbité cesty a silnice, které se nám postupně dařilo opravovat. V tomto úsilí budeme v následujícím období pokračovat, abychom se při pohybu po komunikacích nemuseli obávat o zdraví své či svých dopravních prostředků. Na začátku minulého volebního období v roce 2010 byla vybudována na střeše kulturního domu fotovoltaická elektrárna. V té době probíhala v médiích kampaň proti „solárníkům“, ale využili jsme v dané době podmínek, které se obci bohatě vyplatily. V současné době je elektrárna již zaplacená a ročně přinese do obecního rozpočtu včetně úspor ve škole a sportovním areálu okolo 350 tisíc korun. Jistě jste si také všimli nového

bezdrátového rozhlasu a nových úsporných žárovek veřejného osvětlení. Práce na těchto dvou akcích probíhaly průběžně v několika etapách, podle finančních možností obecní pokladny.

V lese se nám také dařilo, ať už v těžbě dřeva, nebo v zalesňování. Za poslední čtyři roky se rozloha obecních lesů rozrostla o více než hektar díky nákupu pozemků, které byly zalesněny, nebo pozemků s již vzrostlými stromy. V jednom případě nám byl lesní pozemek darován. Tato oblast hospodaření obce je pro nás životně důležitá a přináší pro obec, tím myslím nás všechny, velice dobrý bonus, který jiné obce nemají. Při tomto hodnocení nechci zapomenout na poděkování všem zastupitelům, kteří poslední čtyři roky rozhodovali o životě v naší obci. Zvláště pak místostarostovi, bez jehož pomoci a spolupráce by se to, co bylo v obci vykonáno, nezvládlo tak, jak to nakonec zvládnuto bylo. Práce pro obec je týmová práce, proto jste při nedávných volbách zvolili nové zastupitele, kteří jsou ochotni věnovat svůj čas pro to, aby se nám všem v naší obci žilo lépe nebo alespoň tak jako doposud. Proto přeji nám všem pro následující čtyři léta hodně sil, nápadů a hlavně zdravého rozumu, abychom se za svou práci nemuseli stydět. Zároveň bych chtěl poprosit i vás občany o účast na životě v obci. Obec bez občanů není živá, a o to, aby byla živá, nám jde především.

Josef Eichler - starosta obce**Zprávy z obecního úřadu**

- Obecní úřad bude uzavřen od 22. prosince 2014 do 5. ledna 2015.
- Občané zpřístupní své vodoměry pracovníci obecního úřadu, která provede 5. ledna 2015 od 8 hodin zápis spotřeby vody.
- Zimní údržbu obecních komunikací zajišťuje pan Hudeček (prohrnování) a posyp pan Vavřínek.
- **Změna úředních hodin obecního úřadu:**
Pondělí: 13 – 17 hodin pracovník obecního úřadu
Úterý: zavřeno
Středa: 13 - 17 hodin starosta, místostarostka, pracovník obecního úřadu
Pondělí, středa, čtvrtek, pátek 8 – 12 hodin pracovník obecního úřadu (pokud není úřední jednání)

Z jednání zastupitelstva

na 2. mimořádném zasedání 16. června 2014 zastupitelstvo obce schválilo

- rozpočtové opatření č. 2 pro obec Řečice.
- změnu dodavatele elektrické energie pro veřejné osvětlení, kapli a KD od dodavatele ENWOX ENERGY s.r.o. se sídlem Jantarová 3347/11, 702 00 Ostrava 1, a převzít do užívání Úsporné zařízení za účelem jeho dlouhodobého užívání po dobu nájmu, s dojednanou možností koupě Úsporného zařízení s pronajímatelem PROSPERITA Energy, a.s. se sídlem V Chotejně 1307/9, Hostivař, 102 00 Praha 10

na 37. zasedání 27. srpna 2014 zastupitelstvo obce schválilo

- rozpočtové opatření č. 3 pro obec Řečice
- prodej pozemků dle geometrického plánu ze dne 17. dubna 2014, číslo plánu 409-39/2013
- každoročně odpustit poplatky TJ Řečice za spotřebu elektrické energie a plynu
- dar pro činnost Domácího hospicu Vysočina, o.p.s. Nové Město na Moravě ve výši 4 000 Kč

na 38. zasedání 3. října 2014 zastupitelstvo obce schválilo

- rozpočtové opatření č. 4 pro obec Řečice.
- zřízení podúctu k hlavnímu účtu, který má obec vedený u České spořitelny, na tvorbu rezervního fondu oprav pro vodovod Řečice v majetku obce. Současně schvaluje zřízení trvalého příkazu v periodě jednou ročně ve výši 50 000 Kč. Tyto finanční prostředky budou využívány pouze pro účely oprav a rekonstrukcí vodovodu Řečice
- prodloužení nájemních smluv na užívání obecního rybníka na parc. č. 117/1 a na parc. č. 48 za účelem chovu ryb
- vyvěšení záměru obce o dlouhodobém pronájmu části pozemku parc. č. 1868/7 – ostatní plocha cca 21 m² na přístřešek ze dřeva bez pevných základů k použití jako sklad
- prodloužení pracovní smlouvy s p. Martou Špačkovou na dobu neurčitou
- vyplacení odměny starostovi a místostarostovi obce za práci v uplynulém volebním období

na ustavujícím zasedání 5. listopadu 2014 zastupitelstvo obce schválilo

- navrhovaný program zasedání
- ověřovatele zápisu a zapisovatelku Sylvu Pekárkovou
- volební komisi
- volbu jednoho neuvolněného starosty a jednoho neuvolněného místostarosty
- tajný způsob volby starosty a místostarosty
- v tajné volbě obdržel pan Josef Eichler 9 hlasů. Zastupitelstvo obce Řečice volí starostou obce Řečice pana Josefa Eichlera
- V tajné volbě obdržela paní Dagmar Šišková 5 hlasů, pan Jaroslav Badalík 4 hlasy. Zastupitelstvo obce Řečice volí místostarostkou obce Řečice paní Dagmar Šiškovou
- tříčlenný finanční a kontrolní výbor

Zastupitelstvo obce Řečice zvolilo předsedou finančního výboru paní Boženu Drdlovou, členy Jaroslava Badalíka a Petra Bílka

Zastupitelstvo obce Řečice zvolilo předsedou kontrolního výboru pana Martina Drdlu, členy Jaroslava Michala a Michala Šustáčka

Zastupitelstvo obce Řečice zvolilo ustanovení povodňové komise v čele se starostou obce

Zastupitelstvo obce Řečice zvolilo komisi pro kulturu, vzdělání a sport s předsedkyní paní Helenou Strnadovou

Zastupitelstvo obce Řečice zvolilo komisi pro lesní hospodářství s předsedou panem Jaroslavem Křížem

Zastupitelstvo obce Řečice zvolilo od 1. ledna 2015 jako správce uvedených nemovitostí (kulturního domu, klubovny, čekáren a obecních komunikací) obecního pracovníka paní Martu Špačkovou

Na 1. zasedání 13. listopadu 2014 zastupitelstvo obce schválilo

- jednací řád zastupitelstva obce Řečice
- rozpočtové opatření č. 5 pro obec Řečice

- Zastupitelstvo obce pověřuje starostu schvalováním rozpočtových opatření a dodatečným informováním zastupitelstva na nejbližším zasedání. Výše rozdílu mezi příjmy a výdaji rozpočtového opatření může být max. 100 000 Kč
- Zastupitelstvo obce pověřuje starostu a místostarostku obce podepisováním přijatých faktur do výše 100 000 Kč a následně seznámením zastupitelstva obce s těmito platbami na nejbližším zasedání.
- návrh rozpočtu na rok 2015 a pověřuje starostu obce seznámením veřejnosti s návrhem rozpočtu.
- dlouhodobý pronájem části pozemku parc. č. 1868/7 – ostatní plocha cca 21 m² na dobu neurčitou a výše nájemného je určena na 3 000 Kč ročně
- výši měsíční odměny pro neuvolněného starostu a pro neuvolněnou místostarostku obce dle přílohy č. 1 (Sl.6 až 13) nařízení vlády č. 37/203 Sb., ve znění právě přijaté novely č. 459/2013 Sb. s účinností od 14. listopadu 2014
- výši měsíční odměny pro členy zastupitelstva dle přílohy č. 1 (Sl.6 až 13) nařízení vlády č. 37/203 Sb., ve znění právě přijaté novely č. 459/2013 Sb. s účinností od 14. listopadu 2014
- členy jednotlivých komisí a výborů
- využití šenku KD pro schůzovou činnost hasičů
- Zastupitelstvo obce pověřuje p. Petra Bílka a p. Pavla Poula spoluprací na dokončení rozjednaných prací kolem dotace na opravu obecních křížků a dokončením oprav samotných.
- termín inventarizace od 24. listopadu 2014 do 31. prosince 2014 s těmito členy:

Hlavní komise: Michal Jaroslav, Bílek Petr, Šišková Dagmar

Dílčí komise :

OBEC: Šišková Dagmar, Bílek Petr, Michal Jaroslav

Kulturní dům: Kříž Jaroslav, Mička Stanislav, Špačková Marta

ŠKOLA: Drdlová Božena, Strnadová Helena, Vítková Blanka

Sbor dobrovolných hasičů: Šustáček Michal, Rymeš Miloš, Vítek Zdeněk

LES: Kříž Jaroslav, Pejchl Josef, Tuček Josef, Vopršal Rudolf, Krejčí Vladimír

KAPLE: Badalík Jaroslav, Mička Stanislav, Vítková Věra, Janů Jana

Sportovní areál: Drdla Martin, Dostál Miroslav, Laxerová Marika

Štěpánské koledování

Vánoce jsou vrcholem a plodem našich všedních dní. Je to čas klidu, kdy můžeme zhodnotit dosavadní život a radovat se z toho, co nám přináší. Svátky jsou dny, kdy se můžeme a máme věnovat tomu, na co běžně nemáme dostatek času.

To neznamená dohánět všechny resty či svátky prospat. Svátky nejsou dny lenosti, jsou to dny pro jinou činnost. Především se máme věnovat druhým, být s nimi, hrát si s dětmi, číst si, jít na procházku, zkrátka být spolu.

Svátky mají být hezké, ale je třeba se na ně připravit. K tomu nám slouží adventní doba, která nás vybízí, abychom se ztišili a zpomalili naše dosavadní tempo. Tuto výzvu nám připomíná také adventní věnec na naší návsi.

Každá věc má svůj čas. Vánoce jsou dobou společného setkávání, tiché radosti a pokoje. A proto vás zveme na štěpánské koledování, které proběhne 26. prosince v 17 hodin u naší kaple. Darujme si navzájem tento čas.

Jaroslav Badalík

Volby do obecního zastupitelstva

Pořadí zvolení / náhradník

I.

1	Badalík Jaroslav	155	18,83	2	*
2	Laxer Karel	92	11,17	1	-
3	Mazánková Jitka Bc.	95	11,54	2	-
4	Michal Jaroslav Ing.	152	18,46	3	*
5	Kříž Jaroslav	178	21,62	1	*
6	Drdlová Božena Mgr.	151	18,34	4	*

II.

1	Eichler Josef	206	24,37	1	*
2	Šišková Dagmar Mgr. Bc.	134	15,85	2	*
3	Strnadová Helena Mgr.	115	13,60	3	*
4	Šustáček Michal	128	15,14	4	*
5	Drdla Martin	120	14,20	5	*
6	Poul Pavel	142	16,80	1	-

ŠKOLNÍ OKÉNKO

Nový školní rok byl na základní škole slavnostně zahájen 1.zářím 2014. Přivítali jsme šest nových prvňáčků. Školní docházku zahájily tyto děti: Nikola Křížová, Sofie Štrankmüllerová, Jan Špaček, Nela Ježová, Marek Kříž a Filip Zítka (na fotografii zleva). V tomto roce došlo k mírnému poklesu počtu žáků – v loňském roce navštěvovalo naši školu třicet pět dětí, letos je to pouze třicet. Zajímavostí je, že dvacet šest dětí je z naší obce, pouze tři děti z Hlinného a jedno děvče dojíždí z Radešínské Svatky. Do budoucna se opět počítá s nárůstem počtu dětí.

Zaměstnanci jsou na základní a mateřské škole stejní jako v minulých letech. Na základní škole vyučují Mgr. Věra Kovářová, Mgr. Dagmar Šišková a paní Romana Poulová. V mateřské škole se dětem věnují paní Anna Dočekalová a paní Jana Smetanová. O provoz školy se starají paní Eva Filipová, pan Juraj Roka a paní Jiřina Klímová.

V základní škole vyučujeme podle Školního vzdělávacího programu pro základní vzdělávání Od hraní k vědění.

Během školního roku nabízíme dětem mnoho zajímavých vzdělávacích akcí. Při škole funguje školní družina. Děti se mohou v rámci její činnosti účastnit těchto kroužků: sportovní, dramatický, výtvarný a dovedné ruce. Provoz školní družiny končí v současné době před třetí hodinou. Na příští školní rok plánujeme při zájmu rodičů rozšíření provozu až do půl čtvrté.

Mateřskou školu navštěvuje v tomto školním roce dvacet jedna dětí, osmnáct dětí je z Řečice, tři děti z Hlinného, kapacita

mateřské školy je naplněna. Na vstup do základní školy připravujeme letos jedenáct předškoláků. Zápis do prvního ročníku proběhne na přelomu ledna a února roku 2015.

V mateřské škole od září pracujeme podle třetí části našeho školního vzdělávacího programu „V pohodě s beránkem za poznáním“, který má název „Co se děje ve vzduchu“. V současné době ukončujeme integrovaný blok „Kouzelník podzim“ a vstupujeme do nového s názvem „Než zazvoní zvoneček“. I v tomto roce provádíme u dětí logopedickou prevenci, novinkou je garance logopedické péče pracovníci SPC z Velkého Meziříčí.

Aktuální informace o naší činnosti si můžete přečíst na internetu – <http://skola.obecrecice.cz/>

Věra Kovářová, ředitelka

Blahopřejeme jubilantům

Červenec 2014

50 let - Josef Pejchl č. p. 61

Srpen 2014

55 let – Josef Šandera č. p. 128

Září 2014

50 let - Miloš Chrást č. p. 152

Říjen 2014

80 let – Miroslav Dostál č. p.1 15

75 let – František Vítek č. p. 25

50 let – Marie Šauerová č. p. 169

Listopad 2014

75 let – Zdenka Popelková č. p.39

75 let – Milan Janů č. p 133

65 let – František Šustáček č. p. 142

Prosinec 2014

65 let – Marie Eichlerová č. p. 130

55 let – Věra Žáková č. p. 154

Stříbrná svatba

srpen: Dana a Vladislav Křížovi č. p. 162
prosinec: Lenka a Josef Šidlákovi č. p. 132

Nohejbal

Dne 6. září 2014 proběhl ve Sportovním areálu na Bejkáči jako tradičně první zářijový víkend již 7. ročník nohejbalového turnaje dvojic. Prezence probíhala ráno od 8 do 9 hodin a nahlásilo se krásných 16 dvojic, které čekal den plný sportu a zábavy. Zprvu nám i počasí přálo a začátek probíhal velmi dobře, ale po poledni se na nás stáhla mračna a přišla velká bouřka, po které se stalo hřiště bazénem a my přemýšleli, jak zvolit vítěze a zakončit turnaj. Byl konec, už to jinak nevypadalo, ale pro pár nadšenců, co se nechtěli smířit s koncem turnaje, nastala otázka, jak hřiště uvést v co nejkratší době do stavu, na kterém by se turnaj dal dohrát. Díky obětavosti pořadatelů a samotných hráčů, kteří se ujali košťat a lopat, jiní třeba zase tahali po hřišti traverzu, se hřiště asi po dvouhodinové hodinové přestávce podařilo zprovoznit a turnaj pokračoval. Do samotného finále se nekompromisním pavoukem dostaly týmy Obyčtova a Nestandard team, o 3. místo se utkaly teamy Jarýni (Kříž Jaroslav a Havlík Jaroslav) a RS represent (Mahel David a Holotík Darek), kteří jako obhájci loňského titulu nakonec uhájili 3. příčku. Na druhé příčce po velkém boji skončil Nestandard team (Šustr Daniel a Kříž Pavel) a 1. místo jako nováčci získal team Obyčtova (Musil Vladislav a Milota František). Po celou dobu turnaje nás provázel hudební doprovod (DJ Kaláb Petr), v šenku se pohybovalo několik obsluhujících včetně velmi slušně vybaveného zdravotnického personálu ("MUDr." Martin Matuška) a samozřejmě pořadatelé TJ Řečice - spolek Míčových her starající se o řádný průběh turnaje. Bylo připraveno bohaté občerstvení (čerstvé makrely z udírny, uzené domácí cigáro, v bedně se točilo 30 kg vepřového masíčka a za setmění se podával tatarský biftek a mnoho nealkoholických, ale i alkoholických drinků). Po krásně uvedeném vyhlášení probíhala discotancovačka a slavilo se až do rána. Za pořadatele bych chtěl všem zúčastněným, jak hráčům, pořadatelům, ale i přihlížejícím divákům poděkovat za účast i zapojení do příprav a úprav hřiště (lajnování p. Leoš Škorpík), darování cen (spolek Míčových her) a sponzorům (p. Drdla Aleš, p. Drdla Martin a CooperStandard), velkouzenáři (p. Špaček Zdeněk) a uvaděči (p. Kříž Pavel). Všem mnohokrát díky a za rok zase sportu zdar....

Martin Drdla

Adventní zamyšlení

„Tichá noc, svatá noc, stín a mráz vůkol nás, v hloubi srdce však Gloria zní, dík, že hříšník se s důvěrou smí u svaté rodiny hrát“. Slova jedné z neznámějších koled nás mohou přivést k zamyšlení, jestli a nakolik jsme schopni se ještě uklidnit a zastavit, abychom mohli vnímat tuto krásu. Máme k tomu každý rok příležitost v čase adventním a vánočních svátků.

Často slyšíme a také vnímáme ze všech stran, že dnešní svět je uspěchaný, nespravedlivý, plný zla a „darebáků“... Je to ale stav, se kterým se smíříme, a uvěříme tomu, že se nedá nic dělat, ať se každý stará sám o sebe? Jeden kněz mi říkal: „Budme optimistickými realisty.“ To znamená vnímat svět takový, jaký je, se všemi jasnými i temnými stránkami, ale s pohledem upřeným „nahoru“, na Boha, který je naše jediná naděje. Tuto naději vyjadřují slova Bible: „V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život.“ (1. list Janův 4, 9)

Když se novináři ptali Sira Nicolase Wintona, zachránce židovských dětí, na jeho názor, jak změnit svět k lepšímu, řekl: „Někteří lidé to neradi slyší, ale musíme se vrátit k lásce, porozumění, odpuštění... Jinudy cesta nevede“. Ano, to je ta jediná správná cesta. Musíme se vrátit k Bohu, protože Bůh je láska. Na této zemi se v historicky daném čase Josefovi a Marii narodilo dítě – Boží Syn, náš Spasitel. Ten, který přichází za lidmi, přestože ho to nakonec stojí život. To je pravý význam Vánoc. Nikoli jen dárečky, líbivá idyla a lidové tradice. V narození Ježíšově jsme obdrželi nejvzácnější Boží dar lidem.

Ať se také nám tedy podaří v době adventní připravit nějaký dar sobě i jiným. Mladí mohou více poslouchat své rodiče, méně odmítovat, posílat méně esemesek a trávit méně času u počítače, mohou být ohleduplnější k druhým, více studovat a číst, méně se hádat. A dospělí méně kouřit a pít, usmířit se s těmi, se kterými to „neklape“, méně kritizovat a mluvit o jiných, mohou navštívit staré a nemocné příbuzné nebo známé. Také bychom mohli být pozornější k přírodě a k svému okolí – neházet papírky kolem sebe, zhasnout světlo, když ho nepotřebujeme, neplýtvat vodou, nevyhazovat potraviny a dojídat jídlo. Zkrátka všichni můžeme něco udělat, abychom byli lepší. Pokud se nám aspoň něco podaří, Vánoce budou opravdu šťastné...

„Tichá noc, svatá noc, náhle v ní jásot zní, vstávej, lide můj, tmu z očí střes, v městě Betlémě Bůh zrozen dnes, z lásky se člověkem stal“. Ať tedy žádná „tma“ a „stín a mráz“ kolem nás nezabrání nám vidět světlo naděje... Přejí požehnaný čas adventu a vánočních svátků a do nového roku optimistický realismus s pohledem „nahoru“...

otec Jan

Pozvánka

Chtěl bych pozvat karbaníky na každoročně pořádaný mariášový turnaj, který bude uspořádán mezi svátky. Nejspíše v termínu 28. prosince nebo 29. prosince 2014 (dle domluvy).

Za celý náš tým přejí všem občanům obce krásně a šťastně prožitý zbytek letošního roku a spoustu zdraví a štěstí v roce novém.

S pozdravem Martin Drdla, provozovatel S.A. Řečice

Naši hrdinové

Než se čtenáři zpravodaje začnou do tohoto příspěvku, musím v úvodu doplnit jednu informaci pro vysvětlení. Tento příspěvek jsem měl připravený už na začátku prázdnin, před výročí 100 let od vypuknutí první světové války, tedy v době, kdy byl aktuální. Poslední obecní zpravodaj vyšel ale dříve, v červnu, a od té doby vychází až nyní a s ním i tento příspěvek. Přesto je téma výročí první světové války v tomto roce a událostí s tím spojených stále důvodem k zamyšlení.

Úvodní název příspěvku čtenáře možná zaujme. O kom se to bude psát? Kdo může být v dnešní době hrdinou? V době, která nikoho moc nectí, neuznává, nepotřebuje vzory, osobnosti, příklady. Každý si svůj vzor vytváří sám dle svých představ a potřeb a nepotřebuje, aby mu někdo říkal, že ten a ten, to a to je mu vzorem a podle toho by se měl chovat. V dřívější době to měli lidé v tomto směru snadnější. Pod pojmem hrdina byly jasné představy, a pokud někdo tyto představy splňoval, byl v očích lidu hrdinou. Tyto představy tehdy ještě nebyly zkresleny komunismem a v dnešní době současným systémem, který nevím jak nazvat, kde jedni říkají o družích, jací jsou darebáci, zloději a kdoví co ještě, a to samé říkají ti druzí o těch prvních.

Slovy „naši hrdinové“ nazvali naši předkové své spoluobčany padlé v první světové válce. Na mnoha pomnících jsou slova „Díky vám, naši hrdinové, udatní synové vlasti, díky vám za naši svobodu.“ Dá se říci, že téměř v každé obci a městě jsou pomníky padlým v první světové válce. Postavením pomníku a slovy uznání vytesaných do kamene vyjádřili tehdy lidé vděk svým hrdinům, kteří padli za svobodu národa. V každé válce vojáci umírali, obyvatelstvo neskutečně trpělo. A každá válka měla své následky. Jedním z důsledků první světové války bylo, že se rozpadlo Rakousko-Uhersko, a český národ si mohl po třech staletích vytvořit svůj stát. Názory některých v dnešní době, že tehdy vojáci umírali zbytečně, že by nám bylo lépe pod Rakousko-Uherskem, jsou zcestné.

Také naše obec a její obyvatelé poznali hrůzy války. Všichni zdatní mužové narukovali, o hospodářství a obživu se staraly ženy, starci, děti. Důsledkem války byla neskutečná bída, kterou si dnešní neskromná a rozhazovačná společnost nedokáže představit. Důsledkem války i v naší obci byli padlí vojáci, mužové svých žen a synové svých matek.

Jako v jiných obcích a městech, tak i v naší obci postavili občané svým hrdinům pomník. Jak se upravil nevzhledný břeh u školy, jak většina obyvatel obce se na pracích spojených s vybudováním pomníku podílela, kolik to dalo práce, než se žulový kámen dopravil na místo, a jak probíhalo odhalení a posvěcení pomníku, je popsáno v obecní kronice a popsal to v minulém zpravodaji pan Aleš Kříž. Naši předkové tehdy vybrali, dle jejich názoru, nejlepší místo pro pomník. Určitě jej chtěli postavit tam, kde bude jejich dílo vidět, kde bude

na očích, kde budou jména vytesaná na desce připomínat kolemjdoucím hrdinství vojáků. Chodili tehdy kolem něj téměř všichni občané alespoň jedenkrát týdně do kostela, chodilo kolem něj sto dvacet dětí každý den do školy, které si navíc před pomníkem ještě hrály. Jiné vhodnější místo v Řečici tehdy nebylo. Náves s kapličkou tak, jak ji známe dnes, ještě nebyla, byla zastavěná domy, na volném prostranství sedláci přepřahali koně. Kdyby tehdy stavitelé pomníku chtěli, aby jejich pomník nebyl na očích, tak ho postavili někde jinde, k lesu, k poli, někam, kudy lidé nechodí.

Na útrapy války lidé pomalu zapomínali, doba se měnila, režimy se střídaly a ne všechny uznávaly hrdiny padlé v první světové válce. Květiny kolem pomníku se začaly vytrácet, plůtek se zrušil, sportovní hřiště se udělalo za školou, na prostranství před pomníkem rostla tráva, kterou občané vyžívali pro svá hospodářská zvířata. Dopadlo to tak, že okolí pomníku zarostlo metrovou trávou. Stavitelé pomníku by zaplakali, kdyby viděli, jak si jejich potomci váží díla, které tak pracně vybudovali. A nejde ani tak o ten veliký a těžký kámen, jde hlavně o ty mladé muže, jejichž jména jsou na pomníku vytesána a jejichž jména většina z dnešních občanů možná ani nezná.

Aby se pomníku a hrdinům naší obce dostalo zasluhujícího uznání a zájmu, přišel obecní úřad na myšlenku přestěhovat pomník na náves. V roce 2007 se měla v rámci dotací náves upravovat a postavit dětské hřiště, které tam vidíme dnes. Myšlenka přestěhovat pomník v rámci těchto prací se jevila jako logická a dobrá. O pomník se nikdo moc nestaral, vypadalo to, že by neměl být problém se stěhováním pomníku, aby nebyl zastrčený pod mezí, kde se k němu po schodech maminky s kočárky a staří občané o holi nedostanou. Přestěhovat jej na náves, kde by měl důstojné místo a každý by se k němu mohl dostat po svých, přečíst si jména vojáků a přemýšlet o nich, o jejich životě, co mohli dokázat, kdyby nezahynuli. Tam, kde mají na pomnících ještě fotografie padlých, vidí dnešní člověk tváře mladých lidí, lidí stejných jako dnes my. Představit si jejich životy, osudy, je potom snadnější. Jezdím trošku po okrese, sem tam kousek dál, a vždy se dívám, kde je v dané obci pomník padlých. Vždy na návsi, u školy, u kapličky, prostě je vidět zdáli. Nikde jsem jej neviděl v takovém místě jako u nás. A pokud ho někde mají tak zastrčený jako u nás, ani jsem ho vidět nemohl.

Kolem záměru přestěhovat pomník se rozvinula živá diskuse. Na jedné straně byl úmysl přestěhováním pomníku na náves mu dodat jeho význam, jaký mu přísluší, jeho stavitelům uznání za jejich dílo a padlým vojákům vděčnost, co pro naši vlast udělali. Na druhé straně byly jiné názory:

„Přestěhováním pomníku znevážíte práci jeho budovatelů“.

Co by na to řekli oni sami, se dnes nedozvíme. Myslím, že když člověk něco podobného tvoří, dělá to proto, aby jeho dílo lidé viděli, ne proto, aby kolem chodili, aniž by si ho všimli.

„Nechte padlé vojáky v klidu, nehýbejte s jejich kostmi.“

Pod pomníkem ale není jediná kost některého vojáka. Jsou pohřbeni po celé Evropě tam, kde padli, většinou se ani neví, kde jsou pohřbeni. Po celé Evropě jsou pomníky padlých, ale kde jsou pohřbeni ti, co jsou na nich uvedeni, se neví.

„Nemáte na vodu a chcete stěhovat pomník.“

V tu dobu se budoval za milióny obecní vodovod. Později se za desítky miliónů budovala kanalizace. Kromě toho se na obci dělaly další práce a vlastní chod obce stál také nemálo peněz. Vše obec ufinancovala. Nehledě na to, že v případě přemístění pomníku byl jeden občan ochoten zaplatit beton, druhý jeřáb, možná by se našli i lidé, kteří by pomáhali při stěhování, možná by to nestálo nic. Ale i kdyby stálo, o peníze přece v tomto případě nemůže jít.

„Proč by dědina měla mít všechno, proč nemohou být i jinde pěkná zákoutí?“

Co na návsi dnes je? Kaplička a hřiště. Jinde mají na návsi kapličku, sem tam hřiště a pomník. Naše vesnice nebude mít nikdy dvě návsi a každá náves je středem celé obce a do středu obce pomníky určitě patří. A že by pomníky měly být součástí pěkného zákoutí, to nehraje do sebe. Součástí zákoutí ať je smuteční vrba, samorost, nějaká nic neříkající dnešní moderní socha a podobně, ale ne pomník. Pomník, ať už komukoli nebo čemukoli, už od svého významu má stát na důstojném a významném místě.

Vyskytovaly se i další názory a každý si stál za svojí pravdou. Na jednání zastupitelstva se proto rozhodlo uspořádat anketu. Ať lidé rozhodnou. Avšak anketa proběhla, jak proběhla, narychlo, bez vysvětlování, bez předem daných pravidel. Zúčastnila se ani ne polovina voličů a z nich se většinou hlasů přestěhování zamítlo. O osudu pomníku tedy rozhodla čtvrtina voličů obce. Že se zúčastnilo tak málo lidí je škoda. Možná necelý týden na rozmyšlenou byl pro někoho moc krátký, možná někteří anketě nepřikládali význam, jaký měla, možná to bylo někomu jedno. Ta poslední varianta je nejhorší. Že osud pomníku je někomu lhostejný. Avšak na čem lidem dnes záleží? Co všechno jim je jedno? Nepomohlo ani to, že pro přemístění pomníku bylo sedm z devíti zastupitelů, devět z jedenácti žijících příbuzných padlých vojáků. Pomník zůstal na svém místě. Obecní úřad rozhodl zatím nic nepodnikat.

A čas šel dál. Pomník byl nasvícen, aby alespoň v noci byl více vidět. Obecní úřad okolí udržuje, k významným výročí jej zdobí květinami. Proběhly lampiónové průvody, kdy kromě řečníků všichni účastníci průvodu zůstali na silnici. Na kámen pomníku přibyla deska se jmény legionářů naší obce. Při odhalování desky sešli dolů před pomník hasiči

s vlajkou, děti ze školy a řečníci, kteří přednesli své básně a projevy. Z občanů ze silnice se jich šlo kolem pěti podívat dolů pod břeh, kdo je na desce napsán. Kolik občanů sejde k pomníku během roku jen tak? Tak vypadá úcta k dílu předků a padlým naší obce?

A čas šel opět dál. Na návsi u kapličky obec koupila vedle stojící dům, který se již zboural. Odkoupila také další dům a poslední patrně též odkoupí. Majitelka jej již obci nabídla. Vytvoří se tak prostor po levé straně kapličky, kde by pomník mohl stát. Když se tehdy diskutovalo o stěhování pomníku, přijela odbornice z kulturního referátu z krajského úřadu z Jihlavy a její názor byl, že u školy, kde nyní stojí, není v dobrém místě. Místo po pravé straně kapličky, kam byla úvaha pomník přemístit, se jí také nelíbilo, že by pomník neměl záda, že je za ním volný prostor. Na novém místě, po levé straně kapličky, by pomník záda měl, tvořil by je břeh za ním, který by se dal vhodně upravit. Všichni by se k pomníku dostali po svých a měli bychom pomník v takovém místě jako většina měst a obcí.

Proč o tomto tak dlouze píší. Určitě se najde někdo, koho to nezajímá, kdo má jiný názor, kdo řekne, že je na tyhle řeči škoda papíru. Odkaz padlých by ale občanům neměl být lhostejný. V letošním roce je výročí počátku první světové války. O tomto bylo a bude mnoho řečeno a psáno v novinách a v televizi. V naší obci se kolem pomníku k tomuto výročí nic nekonalo. Zda se mělo nebo nemělo konat, je na zvážení. Vypadá to, jakoby se lidé báli odkazů padlých občanů naší vesnice, jejich hrdinství si nechťejí připomínat, a proto pomník nechťejí mít na očích. Možná si uvědomují, že si pomníku moc nevšímali a nevšímají. Sto let je krátká doba, aby se na události kolem první světové války zapomnělo, aby se zapomnělo na hrdinství padlých vojáků naší obce.

Přijdou ale další výročí - v roce 2018 sto let od konce války, v roce 2028 sto let od postavení pomníku. Přijdou další zastupitelé, další generace. Názory na cokoli se neustále mění. Také názory, kde má mít pomník své místo, se mohou měnit. Záleží, kam se bude tato společnost ubírat. Mně osobně osud pomníku není lhostejný, stále si myslím, že na návsi je jeho důstojné místo, že přijde doba, kdy budou lidé uznávat a uctívat své hrdiny. Nejen slovy, ale i činy. Pomník takového významu máme v obci jen jeden a doufáme, že jich více nepřibude, že nepřijde něco tak strašného jako další válka.

Je tedy stále dost času pomník přemístit, je stále dost času o tomto úmyslu přemýšlet. Pokud to bude občanům této obce jedno, pokud ho nebudou chtít „mít na očích“, pokud budou spokojeni s tím, jak to je, ať stojí, kde stojí. Pokud by ale byl názor jej přemístit a tento příspěvek by tomuto napomohl, nebyla by to škoda papíru.

Pavel Poul

Obecní kříž u čekárny - 4

Tento kříž nemá další jméno jako některé jiné kříže. Nemá nic společného s některým konkrétním občanem Řečice. Je to kříž obecní, který stejně jako u kapličky a u školy nechala v roce 1904, za „starostování“ starosty pana Josefa Šustáčka z č. p. 12 na počest Pánu Bohu postavit obec. Tehdy před 110 lety zde žádné domy nebyly, kříž stál za obcí u křižovatky silnic směřujících do Nového Města na Moravě a do Žďáru nad Sázavou. Obec končila domem č. p. 30, kde se dodnes říká „u Konečných“. Dnes již kříž stojí mezi rodinnými domy na konci obce.

Velký litinový kříž je osazen na jednoduchém kamenném podstavci z petrovské žuly ve tvaru hranolu. Profil dřívku i ramen kříže je plochý a bez zdobení. Konce ramen jsou však bohatě tvarované, s patrnými gotizujícími prvky. Nad korpusem Ježíše Krista je nápis INRI. Pod ním je umístěna oválná kartuše s nápisem:

**Pochválen buď
Ježíš Kristus
Věnovala obec
Řečice 1904**

Pod kartuší je soška klečícího anděla se sepjatýma rukama.

Jako kolem kříže u školy, který byl tehdy na začátku obce, tak i kolem tohoto kříže, který byl na konci obce, se prohnaly dvě světové války, různé režimy a různí lidé. A jako některé jiné i tento byl v minulosti několikrát poškozen. V 70. letech kolem něho hnaly ženy z místního kravína stádo krav na pastvu na Tále. Několik stovek krav se hnalo přes celou cestu a tak není divu, že některá z krav do kříže narazila. Kamenný podstavec se přerazil na půl a kříž se zlomil. Našli se ochotní lidé, kteří kříž opravili, zlomený podstavec opásali ocelovými pásy.

Až do roku 2007 se s křížem nic nedělo. Děti i ostatní občané Řečice kolem něj denně chodili na autobus. V roce 2007 se několik občanů domluví, že by bylo dobré kříž opravit. Kříž rozebrali, otryskali, nabarvili a zpět nasadili na kamenný podstavec. Tato oprava proběhla v srpnu roku 2007. Bohužel už 9. října téhož roku někdo po taneční zábavě dokázal autem projet mezi stromy před křížem a kříž i s kamenným podstavcem povalit. Pádem se litinový kříž přerazil. Viníka se nepodařilo zjistit a tak jej farníci znovu opravili.

Bohužel opravený kříž vydržel jen dva a půl roku. Dne 20. března 2010 opět po taneční zábavě jej někdo poškodil. Kamenný podstavec už byl řádně připevněn k základu, a proto vydržel, ale vlastní kříž našli ráno sousedé přeražený na zemi. Opět se viník nenašel. A opět se našly ochotné ruce, které s přispěním obce kříž opravily. Z rubu kříže je masivní pásovina ukotvená do kamenného podstavce, takže přerazit kříž už nebude tak snadné.

Největší podíl na opravách mají Stanislav Mička č.p. 113, Jaroslav Veselý č.p. 102, Miroslav Dostál č.p. 115, Zdeněk Poul č.p. 177 a Libor Eichler č.p. 131. O údržbu okolí kříže a květinovou výzdobu se dlouhá léta stará paní Marie Mičková z č.p. 113.

Dne 30. května 2010 za slunečného jarního počasí jej za účasti asi šedesáti věřících posvětil svratecký farář Józef Gruba. Opravený kříž byl ozdoben květinami a slavnost svěcení doprovázeli svým zpěvem zpěváci farní scholy. Při obřadu se všichni pomodlili za ty, kteří ničí kříže, aby Boží milosrdenství zasáhlo i jejich srdce a přivedlo je k lítosti. Možná i díky této modlitbě se kříži už nic nestalo.

Hodně občanů obce Řečice i cizích kolem projde. A tak jako ostatní kříže v krajině, tak i tento má přivádět lidi uprostřed všedních dní k myšlence na Boha. Neboť Kristův kříž dává sílu unést kříže vlastního života. A čím je člověk starší, tím více si tuto pravdu uvědomuje.

Pavel Poul

Vánoční zamyšlení

Nadcházející vánoční svátky jsou pro většinu z nás dobou obdarování, vzájemného porozumění, posílání přání formou pohlednic nebo sms zpráv a ti mladší ve velké míře využívají sociálních sítí. Vánoce každým rokem mají své neopakovatelné kouzlo, a šťastný je ten, kdo ho objeví. Toto kouzlo nespočívá v tom, kolik dostaneme dáreků, kolik si pošleme přání a ani v dalších příjemných věcech z pohledu světa, ale jde o narození dítěte, malého Ježíška. Narození každého člověka je ve skutečnosti obrovským zázrakem, který je dnes nejdříve přehlížen! Naše smysly vnímají malé tělíčko, první pláč i úsměv. Těžko již vnímáme, co si každý z nás na tento svět přináší. Kolik je v nás genetických informací, rezerv a možností. Teprve další léta našeho života ukazují, co jsme využili, kde máme ještě šanci na zlepšení a nebo naopak kde jsme nadobro zaostali. Pro dnešní dobu je tak typické, že současní rodiče se snaží svoje děti materiálně zajistit a zprostředkovat jim vše, co dnešní doba žádá. Na popovídání s dětmi jim však často nezbývá čas. Právě oslava narození Ježíše, pokud ji nezařadíme jen do kategorie jídla a dáreků, spočívá právě v rozhovoru a rozjímání nad tím, co se opravdu stalo.

V Betlémě, v Judsku, se narodil Ježíš Kristus. Tam právě nastal zlom v celých dějinách lidstva. Byl to počátek něčeho nového. V historii Betléma jde o okamžik narození nového krále, který přišel, aby nám dal novou naději.

Přichází jako Pán nového království, jenž bude zbudováno na laskavých a poctivých vztazích mezi lidmi. Je to království pravdy, lásky a spravedlnosti, tak jak to dodnes hlásá křesťanství po celém světě. Kolem tohoto krále, maličkého a bezbranného dítěte, se shromažďují lidé, kteří doufají. Přijdou pastýři, přijdou mudrci, přijdeme i my. Kdo ale nepřijde, je král Herodes, který se děsí z příchodu nového krále. Návštěva jesliček je vlastně projevem našeho rozhodnutí patřit do onoho nového království, našeho rozhodnutí přijmout jiná pravidla, než jsou ta, která nám často vadí, ale která sami rádi využíváme. Protože jsou jesličky zářícím bodem osvobozeného světa, přitahují k sobě všechny a všechno.

Během Štědrého večera budeme zajisté obdarováni příjemnými, hezkými a možná i užitečnými věcmi a sami jich také hodně darujeme. Nad cenu všech blahopřání a dárek stojí vědomí, že někomu stojíme za to. Vánoce jsou také svátky vztahu. Vztahu, který utváří naši cenu i cenu, kterou mají pro nás ti druzí. A my této ceně smíme věřit a můžeme se radovat ze svěřeného daru života, a nejen o Vánocích.

František Drdla

Sportovní areál Řečice - Bejkáč

Dne 30.srpna 2014 proběhl ve Sportovním areálu v Řečici nultý (zkušební) závod v letním biatlonu. Den před závodem od 17 hodin proběhly v areálu střelnice rozstřelby a zastřelování zbraní (vzduchové pušky). Samotný závod se uskutečnil v sobotu od ranních hodin, hned po prezenci, která probíhala do 10 hodin na závodišti. Závodilo se hned v několika kategoriích, jmenovitě mladší žákyně (Mufinky 3-5 let), chlapci (10-15 let), starší žákyně (Ladymary 10-15 let), ženy, muži (do 30 let), smíšená štafeta, Internacionálové (nad 30 let) a na závěr Mistrovská štafeta (Cheguevara).

Výsledky: mladší žákyně - 1. místo: Vítková Helena čas: 4:01 min.
2. místo: Vítková Anna a Vítková Maruška 4:04
4. místo: Drdlová Vanesa 4:13

Závodilo se na jedno kolo (střelba v leže)

: chlapci - 1. místo: Škorpík Matěj čas: 10:42 min.
2. místo: Frendl Vít 10:51
3. místo: Sláma Martin 10:54

: starší žákyně - 1. místo Šustáčková Marta čas: 10:31 min.
2. místo Slámová Radka 10:50
3. místo Škorpíková Anna 10:59

: ženy - 1. místo Zdražilová Soňa čas: 8:49 min
2. místo Škorpíková Dagmar 9:00

Závodilo se na dvě kola (střelba v leže, ve stoje)

: muži - 1. místo Laxer Karel čas: 13:04 min.
2. místo Šandera Josef 13:06
3. místo Šacl Michal 14:00

: smíšená štafeta - 1. místo Šandera Josef, Kříž Pavel čas: 13:22 min
2. místo Zdražilová Soňa, Laxer Karel 14:24
3. místo Šustáčková M., Špačková B. Peterlová V. 14:37

:Internacionálové:- 1. místo Škorpík Leoš čas: 12:32 min
2. místo Kříž Pavel 14:41
3. místo Šacl Zdeněk 17:30
Drdla Martin 17:30

:Mistrovská štafeta: 1. místo Šacl Zdeněk, Škorpík Leoš čas: bez času
2. místo Kaláb P., Kalábová A., Zdražilová S.
3. místo Drdla M., Kříž Jaroslav

Závodilo se na 4 kola (střelba 2x v leže a 2x ve stoje).

Všem zúčastněným děkujeme za účast a za skvěle strávený den se spoustou sportovních výkonů. Zároveň bych chtěl poděkovat mozku celé akce p. Leoši Škorpíkovi za vzorné a skvělé zorganizování a za více jak měsíční přípravu celé střelnice, závodistiště a zároveň i jako hlavnímu sponzorovi celé akce. Dále chci poděkovat p. Antonínu Drdlovi za spolupráci a obětavý výkon při přípravě závodu a střelnice, p. Martinu Drdlovi za přípravu a sponzorské dary, p. Zdeňku Špačkovi za přípravu závodistiště, p. Zdeňku Šaclovi za pomoc při přípravě, p. Josefu Šíškovi za přípravu závodistiště a hudební doprovod, p. Martinu Matuškoví za zdravotnický dohled a p. Josefu Eichlerovi za věnování hlavní ceny závodu (sud piva) a celé jeho rodině za účast v závodě. Těšíme se na hojnou účast v závodě v roce 2015. Termín závodu bude včas zveřejněn a pokud nám to počasí dovolí, tak bychom chtěli uspořádat i zimní závod v biatlonu a na jaře střeleckou ligu ze vzduchové pušky. O všem budeme dopředu informovat.

Martin Drdla

Svatohubertská mše

Nelze začít jinak, než verši zakladatele myslivecké jednoty prof. Dyka: „Vám, kteří lesy milujete, Vám, kteří lesy chápete, Vám, kteří se zadumáte i nad písničkou ptáčete, „ Jak jsou to pravdivá a vypovídající slova i v dnešní době. Je jen dobře, že v našem kraji si přírody vážíme. Zalesňují se nové pozemky, byla vysázená lipová alej v lokalitě, kde cesta mezi poli jako jedna z mála přečkala nechvalně proslulou kolektivizací. Díky dotacím se podařilo osázet převážně ovocnými stromky obecní cestu z Řečice do Bohdalce a Podolí. A to vše vypovídá o tom, že lidé z naší obce si přírody váží a o ni pečují.

Když jsme během letošního léta byli požádáni o spolupodílení se na organizaci svatohubertské mše, která oslavuje přírodu i vše ostatní, co je s ní spjato, neváhali jsme tuto výzvu přijmout. Svatý Hubert je (hlavně) patronem myslivců. Při této mši konanou na jeho oslavu jsme chtěli ostatním lidem ukázat, že myslivost není jenom o lovení zvěře, ale především o ochraně přírody a upevňování vztahu mezi lidmi. Slavnostní mše přilákala hojný počet návštěvníků z řad široké veřejnosti. Nedělní bohoslužbu ozdobil excelentní zpěv středoškolského sboru Luscinia z Opavy za doprovodu Babylonských trubačů. Poděkování patří všem, kteří se na této nevšední akci podíleli, ať už na přípravách vedoucích ke zdárnému průběhu mše, tak i na akci samotné. Velké poděkování patří oboře Rychtářka, která ochotně ulovila danělu na občerstvení pro účinkující a daňka jako nezbytný prvek při mši. Poděkování patří i MS Bobrová, MS Nová Ves Zátoky, MS Slavkovice, MS Bohdalec, MS Jámy, OMS Žďár nad Sázavou a dalším, bez jejichž pomoci by tato akce nemohla proběhnout. Přejeme vám šťastné a radostné Vánoce a mnoho úspěchů v novém roce

Myslivecké sdružení Řečice

Pozvánka

- Štěpánská zábava v sobotu 27. prosince, hudba Metaxa
- Ples podnikatelů v pátek 6. února 2015. Hudba 4 sýkorky
- Výroční schůze hasičů 13. prosince 2014 v 18 hodin v kulturním domě
- Tříkrálová sbírka: Koledníci budou obcházet vesnici v sobotu 3. ledna 2015

Sbor dobrovolných hasičů má v současnosti 101 členů. Nejstarším členem je pan Josef Kříž a nejmladším Adam Vítek.

Okrskové soutěže se pravidelně účastní dvě družstva mužů. Družstvo starších žáků se na okrskové soutěži v Bobrově umístilo na druhém místě. Totéž družstvo se v konkurenci 29 sborů v podzimním okresním kole hry Plamen umístilo na krásném devátém místě.

Zdeněk Vítek

Pohoda ať o Vánocích obklopí vás ze všech stran !

